

Nederlandse tekst (artikel 63 van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973).

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

Nr. 59.111 van 17 april 1996

A. 68.514/VI-13.129

In zake : **de Naamloze Vennootschap
DELAUNOY-ERGO,**

rue Outre 38
7910 Anvaing,

tegen :

de Belgische Staat,
vertegenwoordigd door de Minister
van Financiën.

**DE WND. VOORZITTER VAN DE XIIe KAMER,
RECHTSPREKEND IN KORT GEDING,**

Gezien de vordering die de naamloze vennootschap DELAUNOY-ERGO op 11 april 1996 heeft ingesteld om volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid de schorsing van de tenuitvoerlegging te verkrijgen van de beslissing die op 20 maart 1996 is genomen door inspecteur F. BACHELART, voor de gewestelijk directeur van de administratie der douane en accijnzen van het ambtsgebied Bergen, tot intrekking van de vergunning van erkend entrepothouder die op 23 september 1993 onder nr. BE/AC/M1/0222 aan de verzoekende partij was verleend;

Gezien het gelijktijdige ingediende verzoekschrift, waarbij dezelfde verzoekende

vennootschap de nietigverklaring van dezelfde handeling vordert;

Gelet op de beschikking van 16 april 1996, waarvan aan de partijen kennis is gegeven en waarbij zij worden opgeroepen om te verschijnen op 17 april 1996 om 11 uur;

Gehoord het verslag van de heer MESSINNE, waarnemend voorzitter;

Gehoord de opmerkingen van Mr. AFSCHRIFT, advocaat, die voor de verzoekende partij verschijnt, en van de heer MARCHAL, gewestelijk directeur, die voor de verwerende partij verschijnt;

Gehoord het eensluidend advies van de heer DEROUAUX, eerste auditeur bij de Raad van State;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap een fiscaal entrepot exploiteert waarvoor zij op 23 september 1993 de vergunning van erkend entrepothouder heeft verkregen overeenkomstig artikel 12 van het koninklijk besluit van 29 december 1992 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controles daarop, en overeenkomstig artikel 2 van het ministerieel besluit van 23 december 1993 betreffende de algemene regeling voor accijnsprodukten, het voorhanden hebben en het verkeer daarvan en de controle daarop;

Overwegende dat inspecteur BACHELART, handelend voor de directeur der douane en accijnzen te

Bergen, op 20 maart 1996 aan de verzoekende vennootschap het volgende heeft geschreven :

" Mijne Heren,

Ten gevolge van een onderzoek uitgevoerd door de Dienst Opsporingen der douane en accijnzen, zie ik mij verplicht vanaf vandaag uw vergunning van erkend entrepothouder, verleend op 23-9-93 onder nr. BE/AC/M1/0222, in te trekken.

Met de meeste hoogachting";

Overwegende dat de verwerende partij, die geen administratief dossier indient, erkent dat die beslissing niet gemotiveerd is;

Overwegende dat de verzoekende vennootschap als reden voor de drie weken die verlopen zijn tussen de dag waarop van de bestreden beslissing kennis is gegeven en die waarop de vordering tot schorsing is ingesteld, aanvoert dat zij de overheid verzocht heeft haar beslissing te herzien en dat zij doordat haar stappen vergeefs bleken en de door haar geleden schade dagelijks toenam, tot die procedure besloten heeft;

Overwegende dat een vordering tot schorsing, in tegenstelling tot een vordering tot nietigverklaring, alleen betrekking heeft op de tenuitvoerlegging van een handeling van de administratieve overheid, en niet op het bestaan van die handeling; dat elke handeling van een administratieve overheid in beginsel uitvoerbaar is zodra ze is verricht en aan de belanghebbende ter kennis is gebracht; dat een willig beroep bij de overheid die de handeling heeft gesteld niet tot gevolg heeft dat de uitvoering ervan wordt geschorst, en bijgevolg evenmin tot gevolg kan hebben dat het ogenblik wordt uitgesteld waarop bij de Raad van State nog een vordering tot schorsing kan worden ingesteld volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, zonder dat het begrip uiterst dringende noodzakelijkheid wordt

uitgehold; dat de vordering tot schorsing, ingesteld volgens de procedure van de uiterst dringende noodzakelijkheid, niet-ontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot schorsing, ingesteld onder aanvoering van de uiterst dringende noodzakelijkheid, wordt afgewezen.

Aldus uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting, op zeventien april 1900 zesennegentig door :

de Hr. MESSINNE, staatsraad, wnd. voorzitter,
Mevr. HONDERMARCQ, griffier.

De Griffier,

De wnd. Voorzitter,

M.-Cl. HONDERMARCQ.

J. MESSINNE.

VERTALING OVEREENKOMSTIG ARTIKEL 63,
EERSTE LID, VAN DE WETTEN OP DE RAAD
VAN STATE, GECORDINEERD OP 12 JANUARI 1973.